

DE STORM OP HET MEER

Preek uitgesproken in de "Broad Oak" chapel, Heathfield, door dhr. F.L. Gosden, 19 augustus 1951, 's avonds.

Tekst: En zij gingen tot Hem en wekten Hem op, zeggende: Meester, Meester, wij vergaan. En Hij opgestaan zijnde, bestrafte den wind en de watergolven; en zij hielden op, en er werd stilte. En Hij zeide tot hen: Waar is uw geloof? Maar zij bevreesd zijnde, verwonderden zich, zeggende tot elkander: Wie is toch Deze, dat Hij ook de winden en het water gebiedt en zij zijn Hem gehoorzaam? Lukas 8:24, 25.

Deze morgen wezen wij op de gezegende en heerlijke soevereiniteit van Jehova en hoe Hij Zijn soevereiniteit heeft geopenbaard in de wereld (en opgetekend in de Schrift) in de weg die Hij Zijn volk heeft geleid door alle eeuwen, in deze grote en vreselijke wildernis, tot een stad ter woning. God moet Zichzelf openbaren om te worden gekend, en Hij maakt Zichzelf soms bekend in die omstandigheden in welke Hij Zijn volk brengt, opdat er onderwijzing en lering moge zijn temidden van de beproeving. We toonden dat deze soevereiniteit de tijd en de omstandigheden bepaalt die de Heere verkiest voor de beproeving van het geloof.

*En het geschiedde in een van die dagen, dat Hij in een schip ging, en Zijn discipelen met Hem, Lukas 8:22. Indien u een kind des Heeren bent en Hij is uw Leidsman en Hij leidt u in de weg die u in de hemel en tot Hem brengt, dan hebt u *dagen*. Als de Heere u brengt in een andere *dag*, herinner u dan de woorden: *Het geschiedde in een van die dagen*. In het Oude Testament, in het bijzonder bij de profeten Jesaja en Jeremía, lezen we voortdurend van een *dag*: *En het geschiedde op die dag*. Dit toont de soevereiniteit en heerschappij van God, niet alleen over de schepping die Hij in stand houdt door hetzelfde woord waardoor Hij het voortbracht (2 Petr. 3:7), maar ook over Zijn voorzienigheid. En indien wij levendig worden gehouden en geoefend, dan zullen we steeds gelegenheid hebben om waar te nemen, niet alleen de goedgunstigheid des Heeren, maar ook Zijn soevereiniteit, wijsheid, majesteit en macht. En het is een versterking voor het geloof, niet alleen om deze dingen te zien, maar ook daar ingebracht te worden, als betrokken in Zijn gewichtige en toch gezegende handelingen, als we voortreizen door de tijd naar de eeuwigheid.*

En Hij zeide tot hen: Laat ons overvaren aan de andere zijde van het meer. Ik wil het niet en ik waag het niet, het zou ook niet nuttig voor ons zijn, om te trachten de Schrift buiten haar juiste verband te rekken of te wringen, maar het zou kunnen dat enigen van u dit meer ervaren hebben als zekere beschikkingen en tijden in uw leven die u moest doorkruisen. Veranderingen die uw staat en toestand in het leven hebben veranderd en die van invloed waren op de oefeningen van uw ziel, kennis gebracht hebben, zelfs Godskennis in hetgeen u mee maakte. Bunyans pelgrim, Christen, viel in de poel Mistrouwen, en o de arbeid was daar zwaar! O de overtuiging van de zonde drukte daar zijn consciëntie! Maar geloof en de vreze Gods in zijn hart brachten hem naar de zijde van het moeras het dichtste bij de hemelse stad gelegen. Het is een grote zaak om dit te zien wanneer we verder gaan, namelijk of we winst en onderwijs opdoen onder de tuchtelingen van de Heere, in onze beproevingen. Het is ernstig als de veranderende taferelen van ons leven ons verlaten zoals zij ons vonden, ernstig om biddeloos gelaten te worden in het midden van de beproeving en moeite. Maar o het

voorrecht om daarvan de zegen te ervaren, als de Heere met Zijn dierbaar volk is door de rivieren, in het vuur, en Hij hen daaruit brengt dichterbij Hem; hun zilver gezuiverd, dat wil zeggen, de droesem afgescheiden van het edele metaal; zuiverende uw gedachten, verwijderende of onderwerpende iedere kwade beweging in uw hart, louterende uw spraak, verwijderende alle lastering, afgunst en jaloezie en kwade vermoedens, al het schuim en droesem. Het is een grote zegen te worden gezuiverd in de smeltoven.

Laat ons overvaren aan de andere zijde van het meer. Deze meren zijn nog niet de grenzeloze oceanen der eeuwigheid. Er is in het afsteken over deze verschillende meren, maar er zal het afsteken van het geloof zijn, niet eindigend in een meer, maar in de oceaan van een nimmer eindigende eeuwigheid.

En zij staken af. Ik vertrouw dat de Heere; zelfs deze vier woorden tot een hulp en een verklaring maken kan in enige van uw gevallen. O die waagstukken! Hoe vaak bent u gebracht tot het tijdstip dat u moest handelen. U mag gebeden hebben om leiding en gevoelde dat u ze moest missen, maar u moest handelen. De tijd brak aan dat u moest afsteken; er is iets gereed voor u om te doen; het is uw plicht een koers te kiezen. Wel, wat zou een gepast woord zijn in zulk een geval? Dit: En uw oren zullen horen het woord Desgenen Die **achter** u is. Ik weet dat het aangenaam is en meer vertrouwen schijnt te geven als wij een woord **voor** ons hebben. Wij kunnen het zien, we kunnen het verdwijnen van de moeiten zien, de opening van deuren, maar er zijn veel tijden wanneer wij hebben af te steken.

*Waag het op Hem, waag het geheel,
Laat geen ander vertrouwen indringen.*

En mijn vrienden, indien u met een werkzame ziel en gebed bent gebracht tot een punt waar u moest handelen, maar u kunt niet krijgen wat u van de Heere begeert, indien u voortgaat onder die oefening en in de vreze Gods, dan zult u het ervaren dat: *De vreze des HEEREN is ten leven; want men zal verzadigd zijnde vernachten; met het kwaad zal men niet bezocht worden.* Spr. 19:23, in uw voortgang, in de richting waar u heengaat. Ik geloof dat dit het werk is van het geloof en de vreze Gods, om te vertrouwen op de Heere als u Hem niet kunt waarnemen. In het afsteken zullen er tijden zijn dat u geen werkelijke bewijzen heeft dat deze of die weg en koers de goede is, maar er is juist iets in u dat schijnt te leiden in een zekere richting en u 'wentelt die weg op den Heere.' *Wentel uw weg op den HEERE, en vertrouw op Hem, Hij zal het maken* (Psalm 37:5). U steekt af, en *Hij zal het maken.*

Welnu, ik voel mij gerechtigd te zeggen dat deze dingen in de tekst zijn begrepen, en zo bedoeld zijn. *En als zij voeren, viel Hij in slaap.* O, nu begint u de zaken te betwijfelen. Als de Heere afwezig is, dan is het ongeloof aanwezig; als u Hem niet kunt zien en meer let op de storm, dan wenst u dat u nooit was afgestoken, u denkt een vergissing te hebben begaan en bent zeker dat het met u op niets zal uitlopen. En soms loopt het met mensen op niets uit in enige zaken waarmee zij terecht waren begonnen. Als een zaak ons in moeilijkheden brengt is dat geen bewijs dat die zaak verkeerd is; en als een zaak ons voorspoed en welvaart brengt, is dat geen noodzakelijk bewijs dat die zaak goed is. *Ook liefde, ook haat, weet de mens niet uit al hetgeen dat voor zijn aangezicht is* (Pred. 9:1); nee, niet ontwijfelbaar. O, maar er is een *Leidsman*. En waarom het gaat is, mijn vrienden, niet zoveel te besluiten ten aanzien van dingen die we *zien*, niet altijd ten aanzien van de zaak die we bezitten, niet altijd

uit de aard van enige bezoeking, maar, let erop: **blijft u op God gericht?** U bent veilig in ieder schip, hoewel lekkend, hoewel zwak, u bent veilig zolang het geloof zich blijft richten op God.

En zij staken af. Het is een belangrijke beschrijving van de Goddelijke soevereiniteit in de voorzienigheid: *Het lot wordt in den schoot geworpen, maar het gehele beleid daarvan is van den HEERE* (Spreuk. 16:33). O, wat een belangrijke zaak is dit, en wie kan het belang naar waarde schatten van een mensenziel, geboren zijnde in deze wereld en al het afsteken wat er zal plaatsvinden ligt vast, zelfs op natuurlijke wijze, in Gods voorzienigheid gedurende het leven? Ja, het is goed om te *gedenken aan al den weg dien u de HEERE uw God deze veertig jaar - of meer - in de woestijn geleid heeft* (Deut. 8:2). De overdenking daarvan, mijn vrienden, kan tweërlei uitwerking hebben op uw geest: het zal u ertoe brengen uw mond in het stof te steken van zelfverfoeiing, en tegelijk zult u instemmen met de psalmist, zeggende: *Laat hen voor den HEERE Zijn goedertierenheid loven, en Zijn wonderwerken voor de kinderen der mensen!* (Psalm 107:8).

En als zij voeren, viel Hij in slaap. Het was precies andersom in Jona's geval. **Jona** viel in slaap, maar des Heeren oog was op hem. Hier viel de Heere in slaap, maar Zijn volk is nimmer uit Zijn gedachten. En toen Hij sliep, *kwam neer¹ een storm van wind.* Hij zond de storm Jona achterna. Ik dacht, toen ik het las, hoe vriendelijk was het van de Heere om die storm Jona achterna te zenden. U denkt: Jona was gevluht van het aangezicht des Heeren. Sommigen van u hebben gebeden, en ik heb bijna iedere dag gebeden; er is een gebed dat ik altijd genoodzaakt ben te bidden: *Schep mij een rein hart, o God, en vernieuw in het binnenste van mij een vasten geest. Verwerp mij niet van Uw aangezicht* (Psalm 51:12, 13). Hier is een kind van God vluchtende van voor het aangezicht des Heeren en de goede Heere laat hem niet gaan. Hoe vriendelijk van Hem om die *grote wind op de zee te werpen!* (Jona 1:4). Misschien hebben sommigen van u Zijn goedertierenheid niet gezien, toen Hij een grote wind en een grote storm in de zee achter u aan heeft gezonden. We kunnen u niet half vertellen de barmhartigheid en liefde in de draaiwinden en stormen waarin de Heere ons brengt, hoewel wij in waarheid onszelf daarin brengen. De Heere had Jona lief, en dat is de reden waarom Hij hem in deze moeilijkheden bracht.

Zodat het schip dacht te breken. Sommigen van u heeft Hij lief en dat is de reden dat u enige bijzondere moeiten hebt, waarom het u niet toegestaan werd uw eigen weg te gaan. Jona verkreeg het doel van zijn reis niet; **Paulus wel**, omdat de soevereiniteit Gods had besloten dat hij voor de keizer zou worden gebracht en dat hij te Rome van Hem zou getuigen en daar het Evangelie prediken, en dat wij die gezegende brief aan de Romeinen zouden hebben. O, de oogmerken van God; o, Zijn genadige overwinningen, en o, Zijn genadige verhinderingen, Zijn genadige omverwerpingen! *Maar de HEERE wierp een groten wind op de zee, (...) zodat het schip dacht te breken* (Jona 1:4).

Maar hier op het meer viel de Heere Zelf in slaap. *Zij werden vol water en waren in nood. En zij gingen tot Hem* (Luk. 8:23, 24). Zo werden zij tot het uiterste gebracht. Wel, dit zijn de plaatsen, mijn vrienden, alwaar een mooie godsdienst geen stand houdt. Zij begonnen zichzelf niet op te knappen; zij gingen niet naar beneden en stelden een gebed samen en droegen dat met al hun godsdienstige fijngevoeligheid aan de Heere op. Wat een stank in Zijn

¹ Volgens de Engelse vertaling

neusgaten zijn sommige achtenswaardige ijveraars die nog nimmer ingedoken werden in Jobs gracht! *Zij waren in nood*. Bent u ooit wel eens in nood geweest in uw ziel? Ooit bevreesd geweest om verloren te gaan, ooit bevreesd dat u schipbreuk zou lijden? Dat is *ware* bevinding. Ik denk dat ik dit meer in de laatste tijd heb gevoeld dan in al mijn bevindingen. Ik zal u zeggen wanneer u het zult gevoelen, als de Heere schijnt te slapen en er is een storm in uw geweten, en Hij staat de duivel toe en vleselijke redenering om u vanbinnen aan te porren, en Hij houdt Zich volkomen stil, en u wordt overgelaten temidden van de aanvallen van een inwendige hel, met Jona *uit de buik des grafs*. Dan wenst u geen theorie; **u benodigt God, Zijn verlossing**. Heeft u Hem ooit nodig gehad? O, het is groot om hiertoe gebracht te worden: 'Geef mij Christus, of ik sterf!' De hele wereld is zonder nut buiten Hem; de hulp van alle mensen ter wereld; al de wijsheid van de wereld kan mij dan nimmer helpen; al de rijkdommen, al het goud dat de wereld bevat, is dan voor mij van geen meer nuttigheid dan een hoop as. 'Geef mij Christus, of ik sterf!'

En waren in nood. En zij gingen tot Hem. Het was Zijn bedoeling dat zij dit deden. Bent u ooit tot Hem gekomen toen u in nood was? O, hoe gepast is de heerlijke belofte in het Evangelie zoals opgetekend in Johannes 3, - en het wordt herhaald in de twee volgende verzen – en u zult opmerken dat er sprake is van die verloren gaande zondaar in beide gevallen en zult zien wat gepast is voor verloren gaande zondaar: *Gelijk Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, also moet de Zoon des mensen verhoogd worden, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe* (Joh. 3:14, 15). **Niet verderven**. Zij gingen verloren, zij waren gebeten, zij waren vergiftigd, zij waren stervende. O, maar het zien des geloofs, om in Hem te geloven! Deze discipelen waren in nood; zij kwamen tot Hem. Dit is geloven - komen, geloven. Dan volgt er in vs. 16: *Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve*. We hebben hier dezelfde woorden: **niet verderven, maar het eeuwige leven hebben**. Maar het verloren gaan in de beleving moet gekend worden, mijn vrienden. Het is het werk van de Heilige Geest en het is een noodzakelijk werk. Deze mannen waren zinkende, verloren gaande zondaren en zij kwamen tot Hem.

*Niets breng ik mee in mijn hand,
Eenvoudig klem ik mij vast aan Uw kruis.*

En vastklemmen kunt u alleen door het geloof. Hij wist dat ze kwamen, hoewel Hij sliep.

Zij gingen tot Hem en wekten Hem op. Hij sliep vrijwillig en Hij stond hen toe om Hem te waken. Ach, mijn vrienden, dit is een oefening des geloofs. Hoe heeft de Heere de Zijnen lief in een storm, en hoe gaarne ziet Hij het werk van Zijn Geest in hun harten wanneer zij tot Hem komen! "Als ik bevreesd ben, dan zal ik op U betrouwen". *De HEERE is goed, Hij is ter sterkte in den dag der benauwdheid, en Hij kent hen die op Hem betrouwen* (Nah. 1:7). *En zij kwamen tot Hem*. Petrus zeide: *Tot wien zullen wij heengaan?* En zo deden deze mannen in werkelijkheid.

U moet zaken doormaken om te weten wáár u bent wat u bent en waar uw godsdienst uit bestaat. Bent u ooit gebracht tot een punt dat u in alle oprechtheid rondom u kon zien, naar uw dierbaarste vrienden, naar uw huis en de beschutting aldaar, de voorraad die Hij voor u had opgelegd, op een bankrekening die u beveiligde voor gebrek, en dat u toch tot dat alles

moest zeggen: 'Het is niet genoegzaam voor mijn geval, Heere, tot wie kunnen wij gaan?' Er is niemand anders. *Eén ding heb ik begeerd*, zei David. Voordat u ertoe gebracht bent te gevoelen dat er slechts één ding is die u begeert, zult u ertoe gebracht worden om te zien dat er maar één ding voor u noodzakelijk is om u te doen leven, één ding noodzakelijk om u te bevrijden van dit vurige meer, één ding noodzakelijk tot vergeving van uw zonden. O wat een grote wind en grote storm is de overtuiging van zonden! Ik gevoel dat het zo is; ik weet van niets in de voorzienigheid wat zó verontrustend en zó ernstvol is als de overtuiging van zonden en het zwijgen van God.

Wilt u weten of u dood bent of niet? Wilt u weten of u zout in uzelf hebt dat nimmer haar smaak verliest? Wel dan, let hierop, zie op uzelf; hebt u bevonden dat er, in al uw oefeningen, door de wisselende omstandigheden van uw leven, iets geweest is in uw hart dat u tot God heeft gebracht in uw moeiten? Hoevelen van onze arme medereizigers zijn van God afgedreven onder de beproevingen en maakten zo een einde aan zichzelf! *Want wie onderscheidt u? En wat hebt gij, dat gij niet hebt ontvangen? En zo gij het ook ontvangen hebt, wat roemt gij alsof gij het niet ontvangen hadt?* (1 Kor. 4:7). O, gezegende komenden! *Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven* (Matth. 11:28). *Wendt u naar Mij toe, wordt behouden, alle gij einden der aarde* - en Hij geeft hun een goede reden, een goede grond voor moed - *want Ik ben God en niemand meer* (Jes. 45:22). **Niemand meer**. En dan gelooft u het. U gelooft die woorden.

En zij kwamen tot Hem. O, ik geloof dat deze geliefde discipelen, hoewel zij zo beangstigd waren, wisten dat Hij raad wist met hun geval, en ook u moogt dat gevoelen, wat ook uw geval moge zijn. Als u gebracht bent tot een onmogelijkheid en u komt tot Hem, u gelooft dat, indien Hij wil, Hij u kan reinigen. U gelooft dat Hij een deur kan openen, dat de heerschappij op Zijn schouder is, dat Hij kan openen en niemand sluiten. U gelooft dat Hij iedere berg kan maken tot een vlak veld, en soms mag uw geloof worden versterkt om tot Hem te gaan. Ziende op Hem bent u in staat om door het geloof te spreken tot de bergen: *Wie zijt gij, o grote berg? Voor het aangezicht van Zerubbábel zult gij worden tot een vlak veld* (Zach. 4:7). En u gelooft het.

Zij gingen tot Hem en wekten Hem op. Wat wekt Hem op? Het gebed van de farizeeër? Nee. Van de huichelaar? Nee. Van de zelfgenoegzame mens? Nee. Wat doet de Heere ontwaken? Het geroep van Zijn dierbaar volk. *De ogen des HEEREN zijn op de rechtvaardigen, en Zijn oren tot hun geroep* (Ps. 34:1). Gebeden doen Hem ontwaken. Het gebed des **geloofs**. O arme zondaar, degene onder u die wandelt in zielsverlatingen en duisternis, moeiten in uw gezin, teruggang in uw zaken, zwakheden in uw lichaam, wanneer ertoe in staat gesteld, sla deze richting in: *Zij werden vol water en waren in nood. En zij gingen tot Hem*. Dat is het punt. O, zegt Asaf: *Maar mij aangaande, het is mij goed nabij God te wezen*. Ik herinner mij dit ongeveer drie jaar geleden te gevoelen. Het was een zeer gezegend gevoelen. Ik zeg, mijn vrienden, zie eens wat aan de woorden *Het is mij goed nabij God te wezen* voorafging U ziet wat eraan voorafging, en zie nu eens wat eraan vooraf ging in uw ziel, in uw bevinding. Waarom zei Asaf dat? Wat had hij gedaan? Hij was afgekeerd. Sommige mensen ontkennen dat Gods volk kan afkeren. Het is geen zaak van **denken** alleen. Ik geloof dat zij die werden onderwezen door de Geest hun godsdienst niet louter en alleen vasthouden omdat het hun mening is over wat goed is. Nee, zij kunnen dat niet vasthouden. Indien ik verloren ben,

word ik gedrongen de waarheid geloven vanwege mijn bevinding; ik word gedrongen te zeggen met Jona: *Het heil is des HEEREN.*

En zij kwamen tot Hem. Ik heb dit volk lief die in omstandigheden zijn gebracht waarin zij Christus benodigen. Indien u er ooit toe bent gebracht om Hem te benodigen, dan bent u ertoe gebracht om naar Hem te verlangen en Hem te beminnen. Indien u ziet dat Hij al uw noden kan vervullen, indien u ziet dat er in Hem datgene is wat u kan verlossen van de dood, indien u in Hem ziet eeuwig leven en gelukzaligheid en gevoelt te benodigen wat Hij is en heeft, dan moet en zult u Hem liefhebben voor wat Hij is en heeft, en zult niet alleen uitroepen: 'Geef mij Christus of ik sterf,' maar u zult ook dit zeggen: 'U, o Jezus, zijt *alles wat ik begeer.*'

En zij gingen tot Hem en wekten Hem op, zeggende: Meester, Meester, wij vergaan. Zij vertelden Hem eenvoudig hun geval, en zo doet u ook, vrienden. 'De zwakste bidder, indien er geloof aanwezig is, overstijgt alle leeg begrip.' Laatst ontmoetten wij onverwacht een kind van God. Ik wist voordien niet veel van hem, het was een eenvoudige, minzame, tedere, ongetletterde man. Maar o, de indruk die hij naliet in onze woning en in ons hart! O, de stamelende woorden van zijn gebed! Hij kon maar nauwelijks een zin netjes samenstellen, maar o, het leven dat erin was! Ik houd van de stamelende taal van een zondaar met een verbroken hart. U kunt de smaak van het zout gewaar worden en het geeft u een gevoel van eenheid en liefde vanwege de genade die openbaar wordt in zulke mensen.

En zij (...) wekten Hem op, zeggende: Meester, Meester, wij vergaan. Hij wist dat ze niet zouden vergaan; Hij zou dat niet laten gebeuren. Hij hoort graag de stem van Zijn volk; Hij stoot graag heel die 'mooie' vorm van godsdienst in hen eruit. Ik herinner mij dat ik eens naar een bidstond ging en bedacht wat ik zou moeten zeggen. Toen ik bij de bidstond aankwam, waren al mijn gedachten weg – en maar goed ook. De Heere gaf mij een zeer scherpe berisping die ik nooit heb kunnen vergeten. Maar indien u gebracht bent in moeite en u gaat op naar Gods huis of op de kansel onder arbeid en een last, met een gevoel van hoedanig u bent, en, Gode zij lof, een gevoel van hoedanig Hij is, dan zult u willen spreken en zult u willen horen over werkelijkheden die stand houden, die nimmer zullen worden bewogen. Deze geliefde discipelen waren nabij het Koninkrijk van God.

Meester, Meester, wij vergaan. Dat is alles! U gaat en vertelt het Hem. Het is verbazingwekkend hoe de Heilige Geest u in uw zwakheden wil helpen. Indien u wilt weten hoe te bidden, ga in het verborgene en vraag de Heilige Geest u rond te leiden in uw consciëntie en in uw hart en in uw leven, dan vertelt u de Heere wat Hij u toont. U zult bidden, maar u zult geen gebedenboek willen hebben, u zult uw gebedenboek daar hebben. *Meester, Meester, wij vergaan!* Ja, zonder Hém móeten wij vergaan. Maar o, de zaak van Zijn volk wekt Hem op.

En zij gingen tot Hem en wekten Hem op. Een bevende zondaar wekt Hem op, een belijdende, berouwhebbende zondaar met een verbroken hart in moeite, wekt Hem op. En soms zal er enig geweld in zijn. Als ik het zo met eerbied mag zeggen, de Heere staat Zijn volk soms toe om te komen en Hem wakker te schudden. Denkt u dat ik dat niet behoorde te zeggen? Denkt u dat het beter zou zijn om dat niet te zeggen? Wel, er is een lieve man die het deed. Hij zei tot de Heere: *Het is tijd voor den HEERE dat Hij werke (...) Trek ze uit het midden van*

Uw boezem. Het is heerlijk wat de Heere in uw geloof wil leggen. En er is eerbied in, mijn vrienden, als een arme, bevende, verloren gaande zondaar tot de Heere komt.

En zij (...) wekten Hem op. Het zijn de goedertierenheden des HEEREN, dat wij niet vernield zijn, dat wij onszelf niet verteerden. Het zijn de goedertierenheden des HEEREN, dat wij nooit zijn verdronken in het verderf, in de wereld en in de ongerechtigheid, omdat Zijn barmhartigheden geen einde hebben.

En Hij opgestaan zijnde. O, God zal opstaan! Dan zult U het verschil kennen. Zijn vijanden zullen verstrooid worden. Dat is het nu precies. God zal opstaan, Zijn vijanden zullen verstrooid worden, en Zijn haters zullen van Zijn aangezicht vlieden... Maar de rechtvaardigen zullen zich verblijden.. Als Hij opstaat dan is er zulk een onderscheid. Hij staat op en verstrooit Zijn vijanden en zij **vluchten** voor Hem. Hij staat op en Zijn dierbaar volk is blijde en is **verheugd** voor Hem. Zou u blijde zijn voor Hem als Hij opstond voor u?

En Hij stond op. Niet als een hulpeloze man, niet als een van de apostels zonder kracht, maar als de machtige God. De Almachtige stond op; Goddelijke wijsheid stond op; **Hij** stond op. **Dat** is het wat ik begeer; u niet? Heeft u iets wat u Hem begeert te doen? O, u kunt erop rekenen, mijn vrienden, toen die man heenging tot de Heere vanwege zijn bezeten zoon, beproefde de Heere, evenals die vrouw, toen *Hij haar niet één woord antwoordde.* Om het geloof van deze vader te beproeven zei: *Tenzij dat gijlieden tekenen en wonderen ziet, zo zult gij niet geloven.* Maar zie het eerbiedige geweld van het geloof van die man. Toen de Heere zei: *Tenzij dat gijlieden tekenen en wonderen ziet, zo zult gij niet geloven,* antwoordde de man: *Heere, kom af, eer mijn kind sterft..* Weg met de gedachte over tekenen van de hemel. Hij kende Hem, hij kwam tot Hem en wekte de Heere op door zijn gebed in zijn nood. *En Hij stond op.* Hij genas de zoon van deze man. Dat is gebed, gebed dat de Heere opwekt. Wat voor soort gebeden bidden wij? Is er genoeg in uw gebeden om God op te wekken?

En Hij opgestaan zijnde, bestrafte den wind en de watergolven; en zij hielden op, en er werd stilte. Markus zegt: *En er werd grote stilte.* Ik geloof dat het een grote vrede was. O, het onderscheid! 'Geen golf van moeite rolt over mijn vredige boezem.'. Weet u wat het is? *Gij zult allerlei vrede bewaren, want men heeft op U vertrouwd* (Jes. 26:3). Daar is grote stilte. *Die Uw wet beminnen, hebben grote vrede.* En hoe groot was de stilte? Het was net zo groot als dat God is. Het brengt die vertroosting tot het gemoed, want er is vertroosting als het woeden van het water ophoudt en er grote stilte komt. *Wij mogen een sterke vertroosting hebben, wij namelijk die de toevlucht genomen hebben om de voorgestelde hoop vast te houden* (Hebr. 6:18). Nu, die sterke vertroosting is net zo sterk als God, en u heeft een vertroosting nodig die sterker is dan u bent, sterker dan uw beproevingen, uw moeiten en uw vijanden, anderszins is het in het geheel geen vertroosting. vertroosting volgt op uitredding.

En er werd grote stilte. En Hij zeide tot hen: Waar is uw geloof? (Luk. 8:24, 25). O Zijn genade! Hij wachtte totdat er stilte was en dan leert Hij hen. Weet u niet wat het is als de Heere de dingen recht gemaakt heeft en u daarna uw geringe geloof toonde? *En Hij zeide tot hen: Waar is uw geloof?* U zou moeten belijden, "Heere, ik weet het niet; ik gevoel mij niet alsof ik enig geloof heb; onwaardig ben ik; ik gevoel geen genade en geen leven te hebben." O, maar als de Heere deze vraag stelt: *Waar is uw geloof.* Hij beschuldigde hen niet dat niets hadden. O, maar, is geloof niet onoverwinnelijk? Dat is het. Hoe komt het dan dat dit on-

overwinnelijk geloof de overwinning niet behaalde in hun harten te midden van de storm? Wel, in zekere zin deed het dat wel omdat het hun tot de rechte Persoon bracht. Maar als uw ogen op de golven en de baren zien, mijn vrienden, dan zinkt u.

Maar zij bevreesd zijnde. Maar dat was een andere vrees. Er zijn twee soorten vrees in deze verzen. *Maar zij bevreesd zijnde verwonderden zich, zeggende tot elkander: Wie is toch Deze, dat Hij ook de winden en het water gebiedt en zij zijn Hem gehoorzaam?* (Luk. 8:25). Dit was een gezegende vrees, het was ontzag. Het was zoiets als die vrees van de discipelen toen zij de wolk binnengingen op de berg der verheerlijking: een eerbiedig ontzag. Zij wisten hoedanig Een Hij was, maar in de stilte, toen Hij Zijn kracht onder hun aandacht had gebracht en in liefde tot hen zeide: *Waar is uw geloof?*, kunt u erop vertrouwen dat Hij Zichzelf opnieuw aan hen openbaarde; Zijn algenoegzaamheid, en het was een uitroep van verwondering en aanbidding: Hoedanig Een is Deze? *Wie is een God gelijk Gij?* Sommigen van ons hebben gezegd: 'Ik zal nooit meer twifelen!' O, maar wij zullen dat zeker doen zolang wij nog hier zijn, mijn vrienden; maar als Hij ons brengt in onze begeerde haven zullen er geen stormen meer zijn, geen behoefte aan geloof, want we zullen 'ingaan om nooit meer uit te gaan.'

Amen.

Uit het Engels vertaald vanuit "The Gospel Standard", november 2013.